

40
 КОНСТИТУЦИОНЕН СЪД

Дел № 8/К.С. 8/2001
 Дата 02.05.2001

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

МИНИСТЕРСТВО НА ИКОНОМИКАТА

ДО
 Г-Н ХРИСТО ДАНОВ
 ПРЕДСЕДАТЕЛ НА КОНСТИТУЦИОННИЯ
 СЪД НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

МИНИСТЕРСТВО НА ИКОНОМИКАТА
 София 1000, ул. „Славянска“ №8

Регистрационен индекс и дата

11-00-167 / 27.04.2001

Относно: *постъпило в Министерство на икономиката писмо, вх. № 11-00-167/12.04.2001 г. от председателя на Конституционния съд на Република България с искане за становище относно*
 - *искане на общински съвет град Своге за решаване на спор за компетентност за управление и разпоредба на имотите по чл. 2, ал. 1, т. 7 и 9 и ал. 2 от Закона за общинската собственост*

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН ДАНОВ,

Поставените от кмета на община Своге въпроси се отнасят до възникнали спорове между общинската администрация, областната администрация и отделни министерства във връзка с прилагането на отделни разпоредби от Закона за общинската собственост. Този факт се подкрепя и от изложените в писмото обстоятелства, върху които се основава искането.

Поставените въпроси се основават преди всичко на разпоредбите на чл. 2, ал. 1, т. 7 и 9 и чл. 2, ал. 2, т. 2 от Закона за общинската собственост /ЗОС/. Действително, тези разпоредби определят обектите – общинска собственост. Посочените текстове следва да не се прилагат изолирано, а във връзка с текстовете на чл. 2, ал. 2 от ЗОС, чл. 2, ал. 2 от Закона за държавната собственост /ЗДС/ и § 7 от Преходните и заключителните разпоредби на Закона за местното самоуправление и местната администрация /ПЗР на ЗМСМА/.

Считам, че в този случай, при отчитането и на тези текстове не биха се породили възникналите противоречия.

От една страна, чл. 2 от ЗОС определя обектите – общинска собственост, респективно чл. 2 от ЗДС определя обектите – държавна собственост. Чл. 2, ал. 4 от ЗОС определя че “не са общинска собственост по смисъла на този закон имотите и вещите на търговските дружества, дори ако общината е била единственият им собственик”. Съответно, съгласно разпоредбата на чл. 2, ал. 4 от ЗДС “не са държавна собственост по смисъла на този закон имотите и вещите на търговските дружества, дори ако държавата е била единствен собственик на прехвърленото в тях имущество”. § 7, ал. 1 от ПЗР на ЗМСМА посочва определени обекти, които с влизането му в сила преминават в собственост на общините. Посочените в т. 6 и 7 на § 7 обекти са идентични с обектите, посочени в чл. 2, ал. 1, т. 7 и 9 от ЗОС. Съгласно ал. 2 на § 7 “не преминава в собственост на общините имущество по ал. 1, което е включено в капитала, уставния фонд или се води по баланса на търговски дружество, фирма и предприятие с държавно имущество”.

В съответствие с изложеното по-горе може да се направи правния извод, че обектите общинска и държавна собственост са изрично посочени в закона. Изрично посочени в закона са и обектите, които не са общинска и държавна собственост, а именно имотите и вещите на търговските дружества. От друга страна, ал. 2 на § 7 от ПЗР на

41

ЗМСМА изрично посочва, че не преминават в собственост на общините посоченото в ал. 1 имущество, което е включено в капитала на търговско дружество с държавно имущество.

В съответствие с направените по-горе изводи изразявам и становище по отделните поставени въпроси.

Първият въпрос се отнася до възможността на посочени органи на изпълнителната власт /министърът на регионалното развитие и благоустройството, министърът на икономиката и председателят на държавната агенция по енергетика и енергийни ресурси/ “да се разпореждат и да включват в капитала на търговски дружества със сто на сто държавно имущество обектите по чл. 2, ал. 1, т. 7 и 9 и ал. 2, т. 2 от Закона за общинската собственост /ЗОС/”. Това са мрежите и съоръженията от техническата инфраструктура на транспортната, водоснабдителната, канализационната система в частта им, обслужваща територията на съответната община, обектите на инфраструктурата от местно значение, предназначени за административните потребности на общините, както и за здравно, образователно, културно, търговско, битово, спортно или комунално обслужване на населението на съответната община. Това са още застроените и незастроените имоти и движимите вещи, придобити със средства на общината и имотите изградени с доброволен труд и парични средства на населението, както и имотите, придобити чрез отчуждаване по реда на ЗОС.

Съответните министри упражняват правата на държавата като едноличен собственик на капитала в търговските дружества изцяло с държавно участие. Те взимат решения от компетентност на общото събрание на съответното търговско дружество, каквото е и решението за намаляване или увеличаване на капитала. Те приемат посочените решения, като например намаляват капитала или увеличават капитала на дружеството със стойността на обекти, които са включени в капитала на дружествата и не са общинска собственост.

Вторият въпрос се отнася до факта дали възниква задължение за министъра на регионалното развитие и благоустройството, министъра на икономиката и председателя на държавната агенция по енергетика и енергийни ресурси, с влизането в сила на чл. 2, ал. 1, т. 7 и 9 и ал. 2, т. 2 от Закона за общинската собственост, да намалят със стойността на изброените в тези текстове обекти, капитала на дружествата, в които упражняват правата на държавата като едноличен собственик на капитала”.

Считаме, че такова задължение за посочените органи на изпълнителната власт не възниква. Този извод се налага от обосноваването по-горе приложение на текстовете на чл. 2, ал. 4 от ЗОС, чл. 2, ал. 4 от ЗДС и § 7 от ПЗР на ЗМСМА. От друга страна, § 39 от Преходните и заключителните разпоредби на Закона за държавната собственост изрично посочва обектите, със стойността на които следва да бъде намален капитала на едноличните търговски дружества с държавно имущество.

На последно място се поставя въпроса дали с влизането в сила на чл. 2, ал. 1, т. 7 и 9 и чл. 2, ал. 2 от ЗОС, посочените в тези текстове обекти са собственост на търговските дружества със сто на сто държавно имущество, които търговски дружества са образувани до влизането в сила на тези разпоредби. Считам, че отговор на поставения въпрос се съдържа в изложените по-горе съображения.

В заключение следва да се отбележи факта, че при наличието на спорове за материално право, каквито считам, че са се породили и към настоящия момент, същите следва да се решат по реда на общото икономическо производство.

С уважение,

Петър Жотев
Министър на икономиката

